

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2012

983/2012

Lag

om ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

Utfärdad i Helsingfors den 28 december 2012

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) en ny 18 a §
som följer:

II AVDELNINGEN

SKATTEPLIKT FÖR INKOMSTER OCH AVDRAGSRÄTT FÖR UTGIFTER

2 kap.

Avdragsrätt för utgifter och förluster

18 a §

De räntor för samfund, öppna bolag och kommanditbolag som avses i 18 § 1 mom. 2 punkten är avdragsgilla på det sätt som anges i denna paragraf.

Ränteutgifterna är avdragsgilla till den del de motsvarar beloppet av ränteinkomsterna. Ränteutgifter som överstiger ränteinkomsterna (*nettoränteutgifter*) är avdragsgilla, om de under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro. Överstiger nettoränteutgifterna under skatteåret ovannämnda belopp är nettoränteutgifterna inte avdragsgilla till den del

1) de överstiger 30 procent av näringsverksamhetens resultat enligt 3 § vilket har ökat med ränteutgifter, avskrivningar som dras av i beskattningen, förluster i och förändringar i värdet på finansieringstillgångarna samt erhållna koncernbidrag enligt lagen om koncernbidrag vid beskattningen och vilket har

minskats med givna koncernbidrag, och

2) beloppet av de nettoränteutgifter som överstiger gränsen på 30 procent är högst lika stort som beloppet av nettoränteutgifterna mellan de parter i intressegemenskap som står i ett skuldförhållande sinsemellan.

Om den skattskyldige lägger fram en utredning om att det tal som beskriver förhållandet mellan den skattskyldiges egna kapital och balansomslutningen enligt det fastställda bokslutet är större eller lika stort som motsvarande tal i fråga om den fastställda koncernbalansräkningen vid skatteårets slut, tillämpas inte bestämmelserna om begränsning av avdragsgilla ränteutgifter i 2 mom. Balansräkningen ska upprättas i en medlemsstat i Europeiska unionen, en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en stat med vilken Finland har ett gällande avtal för att undvika dubbelbeskattning. Med balansräkning avses en balansräkning enligt de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen. Om en balansräkning i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna inte har upprättats, används en balansräkning i enlighet med bokföringslagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

och, om sådan balansräkning saknas, en balansräkning i enlighet med motsvarande bestämmelser.

Bestämmelserna om begränsning av avdragsgilla ränteutgifter i 2 mom. tillämpas inte på de kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen, företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa, försäkringsanstalter, deras holdingföretag, holdingsammanslutningar till de finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) eller på pensionsanstalter.

Parter som står i ett skuldförhållande sinsemellan är i intressegemenskap med varandra, om den ena parten utövar bestämmande inflytande över den andra parten eller om en tredje part ensam eller tillsammans med närstående kretsar utövar bestämmande inflytande över bägge parter i skuldförhållandet på det sätt som avses i 31 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Med parter som står i ett skuldförhållande avses räntebetalaren och den verkliga förmånstagaren till inkomst som motsvarar ränteutgiften.

Om den skuld som ligger till grund för räntan har upptagits hos en part som inte är i intressegemenskap, betraktas skulden som upptagen hos en part i en intressegemenskap till den del som

1) den part som är i intressegemenskap har en fordran på en part som inte är i intressegemenskap och fordran har samband med skulden, eller

2) en fordran som innehas av en part i intressegemenskapen utgör säkerhet för skulden.

De nettoränteutgifter som enligt 2 mom. är icke avdragsgilla (*icke avdragsgilla nettoränteutgifter*), kan dras av från inkomsterna under de följande åren upp till beloppet av de avdragsgilla ränteutgifterna under respektive skatteår. Den skattskyldige ska yrka på avdrag för icke avdragsgilla nettoränteutgifter och utreda grunderna för avdraget. Vid fusion av ett samfund överförs det överlåtande samfundets icke avdragsgilla nettoränteutgifter från tidigare år till det övertagande samfundet. Vid fission av samfund överförs det överlåtande samfundets icke avdragsgilla nettoränteutgifter från tidigare år till det övertagande samfundet till den del det är uppenbart, att den icke avdragsgilla nettoränteutgiften har uppstått i verksamhet som överförts till det övertagande samfundet. Till övriga delar överförs icke avdragsgilla nettoränteutgifter i samma proportion som det överlåtande samfundets nettoförmögenhet enligt 2 kap. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) överförs till det övertagande samfundet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2013.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för 2014.

Helsingfors den 28 december 2012

Republikens President
SAULI NIINISTÖ

Förvaltnings- och kommunminister *Henna Virkkunen*